

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **L. R.**, bytem K., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2009, č. X, o odnětí plného invalidního důchodu,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalované. Žalovaná napadené rozhodnutí zdůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov ze dne 13. 10. 2009 poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40%.

Žalobkyně ve své žalobě namítala, že její zdravotní stav odpovídá plné invaliditě a byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen, protože žalobkyni nebyla uznána odborná vyšetření. Žalobkyně je vyučená jako chovatelka a naposled vykonávala zaměstnání jako soustružnice. Léčí se s ulcerózní kolitidou a revmatoidní artritidou a tyto nemoci jí brání vykonávat práci, chodí o francouzských holích a bere léky na snížení imunity. Závěrem žalobkyně navrhla opětovné posouzení jejího zdravotního stavu a zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 4. 6. 2010.

Žalobkyně se k jednání dne 20. 7. 2010 nedostavila a omluvila se předem, s jednáním v její nepřítomnosti souhlasila. Žádné další důkazy, mimo přezkoumání zdravotního stavu navrženého v žalobě, žalobkyně od podání žaloby do rozhodnutí soudu nenavrhovala.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 26. 10. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov dne 13. 10. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ohodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly V položky 3 písm. b) o 40% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ale jen částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkový lékař stanovil u žalobkyně smíšenou poruchu anxiosně-depresivní středního stupně.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 4. 6. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky, včetně jejího nálezu ze dne 30. 9. 2009, z kompletní spisové dokumentace, z nálezů a zpráv vyjmenovaných v posudku a komise dále přihlédla i k námitkám, uvedeným v žalobě.

Ve svém posudkovém hodnocení došla Posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl k datu rozhodnutí žalované 26. 10. 2009 stav zapříčiněný smíšenou poruchou anxiosně-depresivní, která má charakter středně těžké poruchy. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole V položce 3 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je žalobkyně schopna (práce fyzicky a psychicky nenáročné nejlépe v obslužných profesích). Z rozmezí 20-40% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně na horní hranici o 40% s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením.

Posudková komise MPSV v Ostravě konstatovala, že žalobkyně byla dle posudku lékaře OSSZ plně invalidní od roku 2003 pro těžké průduškové astma a u tohoto postižení došlo od poslední lékařské kontrolní prohlídky 8. 1. 2008 k výraznému zlepšení a úpravě průduškového astmatu na nejnižší stupeň s normálními ventilačními funkcemi, což by odpovídalo hodnocení dle kapitoly VIII

oddílu B položky 3 písm.a) s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti s maximem o 20% s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením.

Posudková komise MPSV v Ostravě dospěla ke stejnému posouzení jako lékař OSSZ, pokud jde o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Duševní onemocnění žalobkyně je pro žalobkyni významnější, zbývající onemocnění jsou dlouhodobě stabilizována a není možné je považovat za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 4. 6. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o odnětí plného invalidního důchodu, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí

posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 4. 6. 2010. Posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a členem posudkové komise byl též odborný psychiatr – tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v posudku. Dospěla k závěru zcela shodně se závěrem posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl u žalobkyně stav zapříčiněný smíšenou poruchou anxiosně-depresivní, která má charakter středně těžké poruchy. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole V položce 3 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobkyně a jakých prací je žalobkyně schopna (práce fyzicky a psychicky nenáročné nejlépe v obslužných profesích). Z rozmezí 20-40% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně na horní hranici o 40% s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením.

Soud považuje za příléhavé hodnocení posudkové komise a stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 40% i vzhledem k ostatním postižením a chorobám žalobkyně, prokázaným v době vydání napadeného rozhodnutí, zejména vzhledem k odůvodnění posudku PK MPSV. Posudková komise v posudku uvedla řádně i pracovní omezení a podmínky, za kterých žalobkyně byla schopna práce ke dni 26. 10. 2009.

Kapitola V položka 3 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, uvádí jako zdravotní postižení poruchy nálady (afektivní poruchy) - manické, bipolární, depresivní středně těžké poruchy.

Podle posudkového hlediska funkční nález musí obsahovat přesnou klasifikaci; údaje o charakteru a závažnosti epizod poruch nálady, době jejich trvání, o frekvenci a intervalech mezi jednotlivými fázemi, délce a kvalitě remise či následných změnách osobnosti. Při posouzení je třeba přihlédnout k míře omezení schopnosti vyrovnat se s požadavky běžného života a trvale snížené odolnosti vůči stresu. Sledované období by mělo trvat nejméně rok, neboť epizoda poruchy trvá v průměru 6 měsíců.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 4. 6. 2010, který byl stěžejním důkazem pro rozhodnutí soudu, za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu

žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Přitom aplikovala i shora citované ust. § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 40%, jak je uvedeno výše, je nižší než 66% potřebných pro přiznání nároku na plný invalidní důchod. Podle závěru Posudkové komise MPSV v Ostravě u žalobkyně nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Právo na náhradu nákladů řízení žalobkyni nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci 20. 7. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně